

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Къига 127

Живко Кулић

**ПРЕКОМЕРНА УПОТРЕБА
ДЕМОКРАТИЈЕ**

Алма

Београд, 2015

Афоризам је мирис мора у капи росе.

Афоризам је царство духа у шачици рука.

Афоризам живи вековима,
а афористичар од данас до сутра.

Афоризам је дах пролећа у мајском цвету.

Графит је афоризам без крова над главом.

Милосрдни анђели толико су шарени,
да и Жута кућа мора да цвени.

Жута кућа не треба да брине за своју
будућност. Бела кућа ће увек стајати уз њу.

Сунце се од искона рађа на Истоку,
а слепци га и даље траже на Западу.

Дао бих веру за вечеру, али не могу.
Дао сам је за Молитвени доручак.

Обрали смо бостан. Између
великих сила је пукла тиква.

Велики бацају коцку, а мали глођу коску.

Велике силе могу колико хоће
да реже. Наоружане су до зуба.

Дужничко ропство нема алтернативу.
Доследно спроводи сваку директиву.

Планета ће брзо отегнути папке.
Глодари су превише пустили пипке.

Пси рата имају пуне руке посла.
Прошла су времена када су пуцали у празно.

Молитвени доручак, пословни ручак,
тајна вечера. Све по протоколу.

Терористи убијају појединце,
а глобалисти народе.

Осамдесет породица контролише
више од три четвртине светског богатства.
На томе се неће зауставити.

Алберт Ајнштајн је највећи геније у историји
човечанства. После Николе Тесле.

Амерички рагби се игра лоптом,
а руски рулет животом.

Руски медвед се најзад пробудио.
Више не иде мечки на рупу.

Америка има право да бомбардује
кога хоће. То је демократска земља.

Док је америчко око на нишану,
цео свет ће бити на мети.

Дубоко су забраздили. И највећи
полтрони ће им отказати послушност.

Запад је све толерантнији. Допушта
неограничено увлачење у задњицу.

За једне чувари мира, за друге пси рата,
зависно од тога на чијој су страни.

ММФ има сјајну перспективу.
Дужничко ропство нема алтернативу.

Благо папи. Не мора да изграва
већег католика од себе.

На све стране звецка оружје.
Једва чека да изађе на мегдан.

Путници на Титанику су имали велика
очекивања, али им је преко ноћи
све пало у воду.

Напад на *Шарли Ебдо* је варварски чин
подивљалих исламиста, а бомбардовање *РТС-а*
хуманитарна интервенција милосрдних анђела.

Америка на нишану, НАТО
на обарачу, човечанство на мети.

НАТО и Србија успешно сарађују.
НАТО је бомбардује кад хоће,
а она му се клања и кад неће.

НАТО се стално модернизује.
Некада фактор мира и стабилности,
сада гарант рата и нестабилности.

НАТО је политички неутралан.
Неутралише све који друкчије мисле.

НАТО је највећи чудотворац на свету.
И голорук народ претвара у мету.

НАТО се превише улењио. Постоје
земље које још увек није бомбардовао.

Авганистан пуца од демократије.
Талибани власт претворили у мету,
а НАТО дрогу развози по свету.

Исламска држава је у сигурним рукама.
Борци – немилосрдни ђаволи,
творци – милосрдни анђели.

Арапи нису криви што немају
демократију него што имају нафту.

Арапско пролеће је успело. Америчке
нафташе је коначно угрејало Сунце.

Турска вековима тврди пазар.
Свиђа јој се Нови Пазар.

Представа у Србији, режија
у иностранству, овације у Албанији.
Како то невиноамерички звучи?

Мапа Велике Албаније је стигла
до Београда. Ако тако настави,
догураће и до Савета безбедности.

Великоалбански орао је високо узлетео.
Западни ветар му све јаче дува у леђа.

Европска унија се и за сламку хвата,
а ми очекујемо да нас извуче из блата.

Чланство у Европској унији доноси бројне
предности. Од даљинског школства,
до дужничког ропства.

Европски пут Србије је јединствен. На њему је
толико препрека, да се ни ваздушним
десантима не могу савладати.

Европа нас жељно очекује. Одбрамбене снаге су јој у сталној приправности.

Европски пут Србије плаћа се у ратама. Прва је Хаг, друга Косово, трећа Санџак, и тако редом.

Велика Британија постоји, Велика Албанија се ствара, а Велика Србија не сме ни да се помене.

Гаврило Принцип је пуцао у Сарајеву.
Све остало, догађало се у Лондону.

Берлински зид је преко ноћи пао.
Нико га није бранио.

Победник Песме Евровизије за 2014.
годину се зна. Једна слика, а два лика.

Новокомпоноване државице би хтеле што пре
у Европу, а још ни из пелена нису изашле.

Београд готовином, Приштина вересијом,
Брисел пресијом. Да се зна ко је газда у кући.

Балканске земље имају сјајну перспективу.
Доследно спроводе сваку директиву.

На Балкану је најкорисније бити педер.
Сви су нам окренули леђа.

Толико страних амбасадора,
а само неколицина управља Балканом.

Осуђен сам на доживотну робију.
Од рођења живим на Балкану.

НАТО је у Македонију ушао на велика врата.
У знак захвалности, држи је на мети терориста.

На Балкану нема тероризма.
Полицајци су легитимна мета.

Натоизација Балкана је у току.
Ко преживи, пуцаће!

На Балкану је све могуће. Жртвама се руше
гробови, а злочинцима зидају споменици.

Великоалбански дрон није постао
Тројански коњ, али је далеко догурао.

Утакмица између Србије и Албаније
није завршена. Напротив, тек почиње.

Југославије одавно нема,
а и даље је за све крива.

Злочини на свим странама,
а злочинци само на једној.

Југославија је давно сахрањена, а њени
наследници и даље су завијени у црно.

Хрвати, Црногорци и Бошњаци су коначно
пронашли заједнички језик – изворни српски.

Горски вијенац је преведен на многе језике.
Било је крајње време да се преведе
и на црногорски.

Често одлазим у Подгорицу.
Учим црногорски језик.

Подгорица није признала независност
Косова него зависност Црне Горе.

Скопље је галантно признало независност
Косова. Очекује се да ће тако поступити
и у случају Западне Македоније.

Ни Два ока у глави више нису што су некад
била. Једно гледа на Исток, друго на Запад.

Два ока у глави више не живе заједно.
Колико их слепило власти раздваја,
толико их разум народа спаја.

Они су водили домовински, а ми
отаџбински рат. Све остало, било је исто.

Знамо да је Србија обећана
земља, али не знамо коме.

Борили смо се против једноумља,
а изборили за двоумље. Једно
из Вашингтона, друго из Брисела.

Све лађе су нам потонуле. На површини
је остао само Београд на води.

Њихово је да нас понижавају, а наше,
да им се због тога стално захваљујемо.

У Србији ништа ново.
Пала књига на једно слово.

Социјализам нам је донео другарице
и другове, а капитализам камате и дугове.

Наши великани чаме у тами,
а Србију преплавили турски султани.

Скупштина Србије окреће лист. Погрдне речи нестају, а погрешне одлуке остају.

Завукли смо се у мишију рупу, а и даље нас гурају на оптуженичку клупу.

Ови су једно причали, а сада друго раде, а они једно радили, а сада друго причају.

Комунисти су нас довели до Петог октобра, а антикомунисти до просјачког штапа.

Диктатура нам је донела бесплатно школство,
а демократија дужничко ропство.

Они господари у туђој земљи,
ми слуге у својој држави.

Док смо ишли усправне главе, сва врата су нам
се затворила, а откад ходамо на прстима,
ниједна се нису отворила.

Годинама путујемо ка Европи,
а ни за педаљ нисмо мрднули с Балкана.

Њихово право је да шаљу ракете,
а наша обавеза да их наводимо на мете.

Тражимо иглу у пласту сена,
а пола Србије зарасло у коров.

У Скупштини Србије се зна ред.
И ресторан пун и гласови на броју.

Прошлост Београда је под земљом,
садашњост на земљи, будућност на води.

Поплаве убирају свој данак, а нико не одговара.
Као да се не зна ко ведри, а ко облачи.

Ко год је хтео запржио нам је чорбу.
Време је да се опасуљимо.

Школуј сина, па шаљи у туђину!
Србија га запослит' не може.

Од два зла, увек бирамо веће.
Ситнице нас никада нису занимале.

Говори српски, да те цео Хаг разуме!

Бог чува Србе. Полако, али сигурно, суши врбе.

Србија је велика тајна, пуна доушника.

Имамо славну прошлост и светлу будућност.
Да нам је таква и садашњост,
где би нам био крај?

Што на уму, то на друму! Није српски ћутати.

Део министара се не меша у свој посао.
Нема ко да им засуче руке.

Годинама тапкамо у месту. Да није европског
пута, такво задовољство могли бисмо
само да сањамо.

Безбедна возња на уму, мање ризика на друму!

Веће је њихово право да черупају туђу земљу,
него наше да бранимо своју отаџбину.

Црна кутија је отворена, али у њој
нема података о узроцима наше драме.

Једни за Исток, други за Запад, трећи
за себе, а сви знају откуд ветар дува.

Туђе нећемо, своје не дамо, ако бриселским
споразумима није друкчије одређено.

Дезертере смо амнестирали, а борце
деградирани. То је најмање што смо
за њих могли да урадимо.

Све нас је мање. Гладни стомаци
не воде љубав него рат.

Благостање нам не гине.
Још који век, и све ће бити у реду.

Србија нема море, а има прваке света
у ватерполу. Да нема ни копно, имала би
и прваке света у фудбалу.

Србија ће постати велики произвођач
вина. Кад на врби роди грозђе.

Некада смо их шили у свему,
а сада нам кроје судбину.

Све лађе су нам потонуле.
На површини су остале само јахте.

Потомци не треба да иду нашим стопама.
Разочараће се, ако нам уђу у траг.

Довели су нас до ивице понора.
На томе се неће зауставити.

По плавлјењу обрадивих површина смо први,
а по наводњавању последњи у Европи.
Као да нас је и Бог пустио низ воду.

Спољнотрговински биланс Србије
све је бољи. Увоз глупости се повећава,
а извоз памети не смањује.

Гладни одлазе трбухом за крухом,
а сити на Молитвени доручак.

Док је орало рало, све је било узорано, а откад
оре трактор, пола Србије зарасте у коров.

Правила игре су јасна. Њихово је да их
диктирају, а наше да их примењујемо.

Коначно смо нашли своје место
под Сунцем. У небраном грожђу.

Наши аргументи су јаки,
али су њихови бомбардери јачи.

Амбари пуни, а џепови празни.
Као да не живе у истој држави.

Све је више увезене робе.
Још мало, биће је и за извоз.

И други су хватали последњи воз,
али су далеко догурали.

Сточни фонд десеткован, а надлежни
тврде да су нам све овце на броју.

Бомбардовали су нас за наше добро.
Да Бог да им се добро добрим вратило.

Млади немају велики избор – или
из земље, или у подземље.

Мутибарићи наврћу воду на своју воденицу,
а надлежни ни репом да мрдну.
Ћуте као заливени.

Док не преузмемо ствари у своје руке,
нећемо стати на своје ноге.

Млади годинама чекају да их огреје Сунце.
Прошла су времена када су лајали на звезде.

Више нисмо црвени,
али смо и даље у црно завијени.

Ђавоља варош је једина варош
у којој нема мита и корупције.

Дотерали смо цара до дуvara.
Доста је ишао главом кроз зид.

Ситне рибе живе на цедилу,
а крупне на Дедињу.

Транзиција је успела. Шачица добитника
и милиони губитника су најбољи доказ за то.

Док смо имали сточаре – јели смо мед и млеко,
а откад добисмо фармере – кусамо хлеб и со.

Ни лук јели, ни лук мирисали,
а и даље смо им кост у грлу.

Није све тако црно. Бела куга, жута штампа
и сива економија су најбољи доказ за то.

Зарђали смо од врха, а трули до дна.

Имамо добар укус,
а стално задовољавамо туђе апетите.

Динар је толико ослабио да га ни
Народна банка не може препознати.

Некада смо ишли испред времена, а сада
ни последњи воз не можемо да ухватимо.

Из Србије годишње одлази и до 30 хиљада
младих. С надом и муком, трбухом за крухом.

Минут је до дванаест.
Извуцимо дупе из мишије рупе!

Живимо у нади, а преживљавамо ко номади.

Поплаве нас у црно завише.
Све нам је пало у воду.

Између домаћих издајника и страних
плаћеника нема велике разлике.
И једни и други раде по учинку.

Ћирилица је најсавршеније писмо,
а бори се за опстанак.
Некада шлаг на торти,
сада на голготи.

Обожавам ћирилицу. Ни вишевековно ропство
није је оставило без текста.

Легли смо на руду,
а и даље нам затежу дизгине.

Ко то каже, ко то лаже, Србија је мала?
И Милосрдном анђелу на црту је стала.

Добро је да постоји Хитна помоћ.
Од социјалне се не живи.

Окачили смо рукавице о клин, али су нам
песнице и даље на дохвату руке.

Годинама смо цитирали Маркса,
а сада се правимо као да смо пали с Марса.

Продали су земљу, а купили пола Србије.

Порези су све већи. Још мало,
надмашиће и вредност имовине.

Њихове грешке су велике, а наше веће.
Дозволили смо да их некажњено праве.

Брод тоне, а они купују јахте.
Ушла им вода у уши.

И други трче испред руде,
а само су нас упрегли у јарам.

Ми с муком заврћемо славине,
а они без стида затежу дизгине.

Живим у Београду, а станујем
на Златибору. Нужда ме натерала.

Стојим на бранику домовине. Чувам је
као зеницу ока, а стално ме прислушкује.

Робовали смо пет векова
и на крају се ослободили. Ако треба,
такав подвиг можемо поновити.

Београд је највећи британски град на Балкану.
У њему је све исписано на енглеском језику.

Срби су се одрекли социјализма.
Још мало, мораће и патриотизма.

Душаново царство је прошлост, разапета
Србија садашњост, а Београдски пашалук
злослутна будућност.

Радници примају минималне плате,
а директори купују скупоцене јахте.

Одрекли смо се петокраке, али не
и Црвене звезде. Сијала је и на крову света.

Да нису дошли ови, не бисмо знали
да су за све криви они.

О судбини земље одлучује и подземље.

Живимо у шуми прописа. Ни најбољи
правници не знају у ком грму лежи зец.

Понашамо се као да смо пали с крушке.
Сечемо грану на којој седимо.

Сами себи скачемо у стомак.
Превише се бусамо у груди.

Наши фудбалери не могу да спусте
лопту на земљу. Живе у облацима.

Све је кренуло од врха.
Зато смо и дошли до дна.

Легли смо на руду, а кола и даље иду низ брдо.

Имамо сјајне аутобиографије. Да су нам такве
и биографије, где би нам био крај?

Угасили смо безброј пожара,
а упалили само једну амбасаду.

Косовска битка је била 1389. године,
а битка за Косово траје и данас.

Косово је срце Србије. Спремно за донирање.

Косово је случај без преседана.
Нема дипломате коме није пресело.

Боре се за очување целовитости
Србије, а равно им све до Косова.

Заједница српских општина је велика
енигма. За Београд пун погодак,
за Приштину пуцањ у празно.

У Приштини је изграђен огроман споменик
Билу Клинтону. Да сведочи о размерама
његових злочина на Балкану.

Косово је криво насађено. Глава у Америци,
стомак у Србији, душа у Албанији.

Међу косовским Албанцима све је више
наркомана. Боље зависност у руци
него независност на грани.

Зуб за зуб, око за око, Косово за Европу!

Одговорност за трговину људским органима
на Косову не постоји. Доказано је да су
органи били српски, а не људски.

Резолуција 1244 је на умору. У рату
скупо плаћена, у миру под ноге бачена.

Трговци људским органима могу мирно
да спавају. Раде за познатог купца.

Приштина је каубојски град. Пун збуњених
странаца и наоружаних Албанаца.

Дављеник се и за сламку хвата.
Све му је пало у воду.

Гладан стомак нема велики избор – или
штрајк глађу, или трбухом за крухом.

Ко се бори за голу егзистенцију,
не мари много за активну коегзистенцију.

Доушници су увек ту. Једнима
доносе аброве, другима раде о глави.

Не подржавам пушење, али га
донекле разумем. Плаћено је да убија.

Дуван садржи преко 4.000 отрова.
Премало за забринутост пушача.

Ко има дугачак језик,
мора често да испира уста.

Историчари улепшавају прошлост,
а политичари садашњост.

Постао сам песимиста. Све је мање оптимиста.

Сами себе упрежемо у јарам.
И кад не затежу дизгине, трчимо испред руде.

Нови мостови су добродошли, али то није
разлог да нас трошкови њихове изградње
преводе жедне преко воде.

Волим биоскопске представе,
али их не гледам. Пуко ми је филм.

Многи ме вуку за језик.
Нисам им довољно показао зубе.

Ставио сам прст на чело. Уморио се на обарачу.

Кажу да ме прегазило време.
Можда јесте, али ја се тога не сећам.

Волим зиму, као лањски снег.

Клупко се полако одмотава.
Видећемо чија мајка црну вуну преде.

Колико дизгина, толико аршина.

Ко високо лети, живи у облацима.

Човек се учи док је жив.
После тога, може мирно да спава.

Могу вам обећати само крв, зној и сузе.
Остало потражите код Кинеза!

Нико није пророк у свом селу.
Осим Тарабића и Мата Глушца.

Папир трпи све. И писмене и неписмене.

Благо томе ко довијек живи.
Не брине за трошкове сахране.

Боље радити склекове, него пити лекове.

Све је у човековој глави. И Ахилова пета.

Даме имају предност, а мушкарци приоритет.

Ко први попушта, последњи затеже.

Ноћима не спавам.
Пробудила ми се лажна нада.

Од колевке па до гроба,
најлепше је кад се проба.

За доушнике увек има посла.
И у највећој кризи, раде пуном паром.

Ненаплаћена потраживања могу мирно да
спавају. Приватни утеривачи дугова су увек ту.

Кичма се развија док је млада,
а савија док је зелена.

Пун погодак је гол, постигнут
у последњој секунди игре, при резултату 0:0.

Боље целог живота јести хлеб и со
него једном окусити ГМО.

Једино сељак врше пшеницу.
Сви остали, млате празну сламу.

Ко прође сито и решето
не остаје лако на цедилу.

Ко добро засуче рукаве, све му иде од руке.

Пензионери живе од успомена,
а остали од њихових пензија.

Опрезан мушкарац контролише ситуацију,
а неопрезан плаћа алиментацију.

Даље стезање каиша је могуће,
али само око врата.

Ко држи запаљиве говоре,
често се посипа пепелом.

Мали се ослањају на право слабијег,
а велики на закон јачег.

Ничија није горела до зоре.
То и ватрогасци знају.

До циља се стиже на различите начине.
Једни првим авионом, други последњим возом.

И најсјајније одличје има своје наличје.

Боље је стотини криваца прогледати кроз прсте
него једног невиног пропустити кроз шаке.

Док сам био пуковник, улазио сам
на велика врата, а откад сам покојник,
постао сам персонa нон грата.

Живот је авантура. Данас те саплиће,
сутра напред гура.

О покојницима све најбоље.
Боље ми о њима него они о нама.

Толика јагма за генијалцима,
а Алеја пуна великана.

Где влада закон јачег,
не примењује се право слабијег.

Кад просјак постане Бог, просјачки
штап одмах претвара у батину.

Ко једном легне на руду,
више се не испреже из јарма.

Недостаци ваздушног саобраћаја
су такви да се и из авиона виде.

И најлепше ноге имају Ахилову пету.

Бесмртници не умиру,
али друге радо сахрањују.

Што се животним веком исприча,
минутом ћутања се заборави.

Живот је највећа школа,
али се за њу не добија диплома.

Капитализам и није тако лош.
Неко заради милион, а неко ни грош.

Ко се добро лакта, све му иде од руке.

Историчари говоре истину о прошлости,
а политичари лажи о садашњости.

Што је за богатог кап воде у мору,
за сиромаха је зелена оаза у пустињи.

Млади не треба да брину
за своју будућност. Цео свет је њихов.

Лепа реч гвоздена врата отвара,
а ружна и отворена затвара.

Кажу да теорија завере не постоји. Теорија
можда не постоји, али завера сигурно постоји.

Ванземалци нас посећују кад хоће,
а земљаци кад им требамо.

Ко има јака леђа, не мора много да грбачи.

Победници пишу нову историју,
а поражени уче нову географију.

Теорија завере не постоји. Заверенике
не занима теорија него пракса.

Појас за спасавање се обезбеђује на време,
а не кад брод почне да тоне.

Добро обавештени новинари све знају.
Једино не знају ко их плаћа.

Једном ногом у гробу,
а обема рукама у контејнеру.

Снег све одева у бело.
Једино бескућнике завија у црно.

Мртва уста не говоре, али могу да сведоче.

Тоалет папир је много поскупео.
Користи се само у случају велике нужде.

Човек се више саплиће о своје
речи него о туђе ноге.

Велики користе батину,
а мали извлаче дебљи крај.

Ко нема у својој глави има у туђој заповести.

Што помрачена свест може да уради,
ни најпросвећенија памет не може да схвати.

Сан сваког човека је да мирно спава.

Докази су им лажни, али необориви.

Многи су ме негирали.
Чак и када су ме цитирали.

О гладнима све најлепше.
Како је кренуло, сви ћемо доћи на ред.

Бесмртници остављају неизбрисив
траг за собом. Једни у земљи,
други у свету, трећи у тоалету.

Постао сам фактор мира и стабилности.
Учествујем у удруженом злочиначком
подухвату против рата и нестабилности.

Постао сам већи католик од папе.
Изигравам већег православца од патријарха.

Признајем да сам Србин, а знам да ми
Хашки трибунал то никада неће опростити.

Целог живота идем главом
кроз зид, а нимало га нисам оштетио.
Могу само да му пљунем под прозор.

Прошао сам поред Незнаног јунака, а нисам
му се јавио. Правио сам се да га не познајем.

Од мајмуна до човека – миленијуми,
од човека до мајмуна – секунде.

Комшији цркла крава, а комшиница ни репом
да мрдне. Као да су јој све овце на броју.

Једни у клин, други у плочу,
а заједно лупали у лонце.

Тражим правду, а молим Бога да је не нађем.
Кад год сам је нашао, обила ми се о главу.

Цео живот ходам на прстима,
а стално пролазим ко бос по трњу.

Ускоро идем у пензију. Да зна како сам
је зарадио, не би ми главу окренула.

Дању ведрим и облачим, а преко ноћи се
богатим. У интересу грађана Србије.

Незадовољни гласачи се често хватају
главу. Једни – што губи мањина,
други – што добија већина.

Телевизор ми је отказао послушност.
У очи сам му рекао да лаже.

Постао сам суперстар.
Радим као пи-ар, у служби ејч-ар.

Члан сам три партије. Једна ми је
одскочна даска, друга заштитна маска,
трећа појас за спасавање.

Бије ме глас да брзо падам у ватру. Био сам и ја
њега, али више не смем. Пријавио ме полицији.

Имам стабилан брак. Осим мене,
подупиру га и три жене – венчана супруга,
животна сапутница и лепша половина.

Знам у ком грму лежи зец, али о томе не
причам. Заштићен је као бели медвед.

Сами себи скачемо у стомак.
Годинама стежемо каиш.

Лако им је да глуме мајмуне.
Гориле их даноноћно прате.

Архимедов закон је вековима на снази,
а и даље се доследно примењује.

И највећи магарац сања,
да једнога дана буде на коњу.

Кад попови не виде, и калуђери
се жене. На задовољство пападија.

Џепароши траже нови посао.
Од празних џепова се не живи.

Почео сам да пишам уз ветар. Не сећам се
када ми је последњи пут дувао у леђа.

Зло говече довијека јуне.
Цео живот трчи испред руде.

Ја у клин, држава у плочу. Ја с надом
и вером, она с марицом и палицом.

Годинама тапкамо у месту.
Ко нема у глави, има у ногама.

Ко једном осети снагу палице,
целог живота бежи од марице.

Иза сваког успешног мушкарца стоји
успешна жена, а иза сваке познате жене,
бар један непознати мушкарац.

Магарци не треба да брину за своју будућност.
Неко ће увек морати да носи самар.

Неискусан доушник лупа к'о Максим
по дивизији, а искусан откуцава
к'о швајцарски сат.

Обожавам скупштинска заседања.
Кад год их гледам, упишам се од смеха.

Купио сам мачку у цаку. Тако добру,
да могу да је окачим мачку о реп.

Кажу да радим само за себе.
Радили би и они, али немају за кога.

Могу да радим шта хоћу.
Постао сам заштићени сведок.

Купио сам ново одело, а камо среће да нисам.
Док сам жив, не могу га отплатити.

До подне продајем маглу, од подне
купујем време. Од нечег мора да се живи.

Направио сам безброј грешака,
а само за једну плаћам алиментацију.

С комшијом сам у лошим односима. Кад год
му се дигне она ствар, на мене истреса гаће.

Остао сам без текста.
На више места су ми зачепили уста.

Хоћу да се бавим бизнисом, али не смем.
Првог дана би ме ухватили на делу.

Хватамо последњи воз.
Чекао нас је више од тридесет година.

Бесмртници воле да путују,
али кад се једном докопају Алеје
великана, више не излазе из земље.

Ставио сам језик за зубе.
Хоћу на миру да гутам кнедле.

Богатим се на туђ рачун. Наследио сам
дедовину и очевину, а ако Бог да,
ускоро ћу и тастовину.

Човек је давно сишао с дрвета, али се није
много променио. Брзо је пао на ниске гране.

У једној соби деца, у другој родитељи,
у трећој куце, у четвртој маце.
Бака и дека у старачком дому.

Фотелја ми је на стакленим ногама.
Смеши јој се оптуженичка клупа.

Радим за тројицу, одговарам за двојицу,
а не зарађујем ни за једног.

Почео сам да тренирам строгоћу.
Сам себи скачем у стомак.

Кољемо вола за кило меса,
а ни пас нема за шта да нас уједе.

Историја се понавља.
Ко јој је крив кад неће да учи.

Од данас сам други човек.
Док сам био први, сви су ме вукли за нос.

Семафор је за мене закон.
Само пијан возим кроз црвено.

Једном ногом у гробу, другом у партији,
срцем и душом у фотељи.

Станујем у приземљу, радим у подземљу,
живим у облацима. Кад се хоће, све се може.

Батина има два краја. Дебљи увек извлачи раја.

Укуси су различити. Једни воле у се, на се
и пода се; други у се, на се и преда се;
трећи у се, на се и иза се.

Имам вредну комшинуцу. Годинама
тера кера, а ни пас нема за шта да је уједе.

Тоалет папир је веома забринут.
Обавља најнезахвалније послове,
а нема сагласност Европске уније.

Велика нужда често претерује. Кад крене,
ни кордон полиције је не може зауставити.

Свако време носи своје бреме. Младост се узда
у се и у своје кљусе, зрелост изиграва жртвеног
јарца, а старост пада с коња на магарца.

Ја гладан, ти жедан, он дужан,
ми голи, ви боси, они пуни ко брод.

Понашамо се ко мува без главе.
Нема паукове мреже у коју нисмо улетали,
ни гована у која се нисмо уваљивали.

Постао сам шопингхоличар.
Обожавам фри-шопове, фаст-фудове,
шопинг младе и бир пабове.

Заједничко домаћинство је Луда кућа.
Једни би да гледају Великог брата,
други Фарму, трећи параду поноса.

Дугачак језик једе и што се не једе.
Никако да му дође из дупета у главу.

Гризе ме савест. Много пута сам је изневерио.

Подземље је јако разочарано.
Обавља најризичније послове,
а нема бенефицирани радни стаж.

Понашам се као сав нормалан свет. Без
сагласности Брисела, ни у клозет не идем.

Пронашли су ми Ахилову пету, али се нису
много овајдили. Није ми ни до колена.

Младост мирише на пролеће, зрелост
на дреновину, старост на чамовину.

Пустио сам мозак на отаву.
Целог живота ми соли памет.

Постао сам чудо невиђено. Кога год сретнем,
каже да ме сто година није видео.

Да се свака грешка поштено плаћа,
и часне сестре би остале без гаћа.

Пензионери би радо показали зубе,
али се плаше да им не испадну протезе.

У цркву улазим изувен, а у цамију
обуен. Као да нисам крштен.

Постао сам цивилизацијска тековина. По цео
дан итернетишем, фејзбукујем и твитеришем.

Демократија се за живота одужила.
Избомбардовала нас је за сва времена.

Демократија је светиња. Ко је не
прихвати милом, утерује му се силом.

Годинама не примам плату.
Живим од демократије.

Демократија је свуда око нас.
Моли Бога да јој станемо на жуљ.

Светски мир је на коленима. Оборила га
прекомерна употреба демократије.

Живим као сав нормалан свет.
У канџама демократије.

Сада знамо шта је демократија:
незапосленост, глад и незнање.

Вођа је демократски настројен.
Диктатура му је само хоби.

Демократија је толико развијена да је ни
милиони демонстраната не могу угрозити.

Демократија је све и свја. Од изјашњавања
грађана, до бомбардовања народа.

Узалуд мењамо називе тргова. То неће
смањити број демонстраната на њима.

Коска је бачена!
Предизборна кампања је почела.

Избори су били демократски. Ко је хтео,
могао је и више пута да гласа.

Што се предизборном кампањом обећа,
изборном тишином се заборави.

Избори су увек добродошли.
Данима не радиш, а пуну плату зарадиш!

Гласање се одвија дању,
а резултати утврђују ноћу.

Избори су протекли у фер и демократској
атмосфери. И мртви су могли да гласају.

Хоћу да гласам како ми се каже, али
не могу. Казује ми се на више места.

Референдум је успео. За је било
више гласова него гласача.

Увек гласам за Наду и Веру,
а стално ми подмећу Курту и Мурту.

Изборно ћутање је права ствар.
Доказ да и политичари могу да занеме.

Свако гласа по свом ђефу.
Таква анархија више се неће толерисати.

Избори су Мека за поткупљивање,
а гласачи монета за поткусуривање.

Што се предизборном трговином пропусти,
постизборном куповином се надокнади.

Цензус је неумољив. Сви тврде да су га
надвисили, а многи му нису ни до колена.

Гласам по савести.
Већ јој је речено шта треба да ради.

Власт јуриша ка Европи,
а народ ка иностранству.

Широке масе гласају, а уски кругови одлучују.

Дипломатија се ретко посипа пепелом.
Све ради у рукавицама.

Знамо да држава одумире, али то
није разлог да је живу сахрањујемо.

Раја се ни за шта не пита.
Нема подршку народа.

За власт су резервисане рупе у законима,
а за народ рупе на путевима.

Власт на климавој фотелји, опозиција на
оптуженичкој клупи, народ у мишијој рупи.

Политика ће нас у гроб отерати.
Кад год може, живе нас сахрањује.

Искусан политичар не заврће рукаве.
Све му је на дохвату руке.

Комби партија је весела дружина.
Породична младеж и по који падеж.

Власт у облацима, народ у опанцима.

Искусан државник је кадар стићи и утећи.
Стићи до плена, а утећи од одговорности.

Људи су наше највеће богатство.
Стоички подносе своје сиромаштво.

Револуција једе своју децу.
Да не сведоче о њеним злочинима.

Пси лају, а мандати трају.

Трговина људима је забрањена.
На продаји су једино чланови парламента.

Политика је курва.
Свакодневно се проституише.

Власт је од Бога дата.
Има право на више мандата.

Иза државе стоји власт, иза послодавца
капитал, а иза синдиката човек.

Политика је курва. Не разуме невинне људе.

Народ је широке руке,
а стално остаје кратких рукава.

Сенилна власт је гробар прошлости,
неодговорна целат садашњости,
а похлепна глодар будућности.

Једни обећавају мед и млеко,
други брда и долине, трећи куле
и градове, а ми и даље голи и боси.

Одлуке доноси проста већина,
а диктира богата мањина.

Коначно имамо правну државу.
Само појединци могу да краду.

Политичар је као проститутка.
Свима се додворава, а никог не мирише.

Политика је највећа курва.
Користи безброј заштитних средстава.

Коалициони партнери раде пуном паром.
Преко дана се блате, а преко ноћи богате.

Народ је почео да претерује.
Нема од чега да живи, а критикује власт.

Власт им је у срцу. Остало носе на души.

Коалициони партнери су к'о рогови
у врећи. Тапшу се по рамену,
а не могу очима да се виде.

Власт је веома транспарентна.
На сваком кораку демонстрира силу.

Политика сахрањује живе,
а историја рехабилитује мртве.

Провукли се кроз иглене уши,
а сада држе све конце у рукама.

Колико неодговорна власт затаји,
толико сива економија утаји.

Власт се осваја главом,
чува образом, а губи стомаком.

Хвале се да одвајају жито од кукоља,
а по цео дан млате празну сламу.

Опозиција за све има решење.
Док не дође на власт.

Мандати долазе и пролазе,
а неиспуњена обећања остају.

Људски је грешити, али не целог мандата.

Шта све народ трпи,
жртвеном јарцу и није тако лоше.

Политичари су кварљива роба.
Треба им стално контролисати рок употребе.

Народ нема шта да тражи.
Изгубио је на изборима.

Некада су ишли главом кроз зид,
а сада све раде иза затворених врата.

Власт царује, народ кладе ваља.

Ко у политику уђе срцем,
из ње излази с инфарктом.

Кад позиција постане опозиција,
хвалоспеве одмах претвара у критику.

Археологија васкрсава прошлост,
а политика сахрањује садашњост.

Аплаудирам и Курти и Мурти, а ништа ми
не иде од руке. Цео живот пљујем у дланове.

Имају одрешене руке, а све раде у рукавицама.

Није све тако црно.
Бела застава је увек при руци.

Познати адвокати су само добри посредници
између богатих клијената и сиромашних судија.

Благо Незнаном јунаку.
Не може га нико терати у Хаг.

Хашки делиоци правде толико су поштени
да и међународно право мора да црвени.

Хрватски генерали су остварили
Пирову победу. Добили рат у Хагу,
а изгубили мир у души.

Ни по бабу, ни по стричевима,
већ по раји и по нејакима.

Хоћу да говорим истину,
али не знам у чију корист.

Свако је невин, док се не докаже
да је против власти.

Оптужен сам за несарадњу
с Трибуналом. Видео сам Незнаног
јунака, а нисам га пријавио Хагу.

Ни по бабу, ни по законима,
већ по Хагу и по Америма.

Истрага тапка у месту, али није
забринута. Дежурни кривци су увек ту.

Кућни љубимци су таоци људске
безобзирности, а невини осуђеници
жртве судске кратковидости.

Ко добро омасти брке, парама пере руке.

Сами себи скачемо у стомак. С неба, па у ребра!

Искусна дама тера кера, а неискусна шета пса.

Татини и мамини синови
не морају да грбаче. Имају јака леђа.

Мало самовоље по ћефу чиновника,
много невоље по глави становника.

Набио сам главу у песак.
Око мене се дигла велика прашина.

По цео дан исправљају криву Дрину.
Ни Дунав их неће опрати.

Пао сам на ниске гране. Живим у облацима.

Мудром се долази на ноге,
а наивном пада на руке.

У почетку беше реч. Шестог дана, појави се
човек и увуче је у свакојака искушенија.

Боре се против сиромаштва,
а не знају шта ће од богатства.

Усијана глава брзо сагори.
Сама себи долива уље на ватру.

Чизма главу чува, фантомка је квари.

Климатске промене све су веће.
Погрешни људи ведре, а наопаки облаче.

Не гурајте прљав веш под тепих!
Што га више гурате, пре ће изаћи на видело!

Једна поштењачина, два кабинета,
три тоалета и више старлета.

Где се патриотизму суди,
велеиздаји се подижу споменици.

Полтрон лако до успеха стиже.
Данас пљуне, а сутра олиже.

Полтрон зна шта ради. Одлазећем шефу први
окреће леђа, а долазећем први пружа руку.

Искусан доушник је к'о запета пушка.
Кад год треба, спреман је да њушка.

Кад удари тук на лук, све се креше брк у брк!

Пета колона се толико буса у груди
да би јој и Прва пролетерска позавидела.

У нама живи и анђео и ђаво, а какви смо,
зависи од тога кога више слушамо.

Ко се квантумски роди, к'о муњак умире.

Тако пуно фарми и дворова,
а тако мало кућног васпитања.

Ђаво не оре и не копа, него смишља
генетски модификовану храну.

Певач јури славу и богатство,
а гуслар велича чојство и јунаштво.

Кад гусле загуде, и громови занеме.

Гусле имају чаробну моћ.
Вековима гуде, а и даље се радо слушају.

Гусле су увек добродошле.
У рату – да јуначе, у миру – да челиче.

Моћ је мач са две оштрице.
Једном управља добро, другом зло.

Свако носи свој крст. И Христ и антихрист.

Добро се добрим враћа, а зло с каматом плаћа.

Пријатељи се тешко стичу, а лако губе,
а непријатељи лако стичу, а тешко губе.

Непријатељи су нас бомбардовали
у Првом и Другом светском рату,
а пријатељи 1945, 1995. и 1999. године.

Непријатељи нам упућују отворене
претње, а пријатељи анонимна писма.

Кад човек има јака леђа,
и непријатељи га тапшу по раменима.

Непријатељи нам одмеравају
снагу, а пријатељи живце.

Непријатељи више не морају да нас олажавају.
Наши медији то раде боље од њих.

Где неправда ведри и облачи,
правда се третира као елементарна непогода.

За једне претпоставка невиности,
за друге виности, зависно од тога,
ко је на оптуженичкој клупи.

Хоће живог да ме сахране.
Могу, али само преко мене мрвог.

Где неправда царује, правда кладе ваља.

Пред законом смо сви једнаки,
а надлежни органи се труде
да ту неправду бар мало ублаже.

Где се неправда доживљава као пун погодак,
правда се третира као пуцањ у празно.

Које правда лежи у неправди,
трагови му смрде нечовештвом.

Пред законом смо сви једнаки.
Док не дођемо до првог шалтера.

Где неправда дели лекције, правда се
третира као мртво слово на папиру.

У вину је истина, у пиву полуистина,
а у шећеруши лаж.

Кад лаж исплива на површину,
истина се и за сламку хвата.

Тројански коњ се провукао кроз иглене уши,
а у историју је ушао на велика врата.

Нишанске справе се стално подешавају.
У рату према челу, у миру према потиљку.

После битке сви су генерали. Једни
величају победу, други правдају пораз.

Жртве нису биле узалудне. Погребна
предузећа су остварила значајан профит.

Краљ до краља – пат, краљица до
краља – мат, краљица до краљице – рат.

Ратни злочини не застаревају.
Сећања на жртве трају вековима.

Од рата тенкова, до рата звезда.
У интересу мира.

Ко тебе каменом, ти њега хлебом!
За прву размену ватре, сасвим довољно.

За једне демонстранти, за друге терористи,
зависно од тога на чијој су страни.

Хладне главе чувају мир,
а усијане призивају рат.

Њихови злочини су чисти као суза.
Не могу се олако осуђивати.

Батина је изашла из раја,
али је многе довела до пакла.

Од рођења маштам о рају,
а целог живота живим у паклу.

Између незапослених и запослених нема велике
разлике. Први чекају посао, а други отказ.

Услови рада све су бољи. Наелектрисани
шефови и електронски окови
су најбољи доказ за то.

Тражим посао, а молим Бога да га не нађем.
Ни ко га је нашао, нема од чега да живи.

Ступио сам у доживотни штрајк.
Боље цабе седети, него цабе радити.

Радим пуном паром, а немам ни динар у џепу.

Диплома није мачији кашаљ, али је
незапослени могу окачити мачку о реп.

Другови руководиоци су упослили милионе
незапослених, а господа менаџери
отпустили армију запослених.

Доброј коки се гледа кроз прсте,
а покислом певцу тражи и длака у јајету.

Тринаесто прасе је жртвени јарац.
Жртва породичног насиља.

Пас лаје, а човек олајава.

Мачка у цаку, мачак у чизмама,
а мишеви коло воде.

Осећам се к'о пиле у кучини.
Не знам да ли је старија кокошка или јаје.

И вук сит и овце на броју.
Доказ да је компромис увек могућ.

Не зна свиња шта је диња.
Више воли сплачине него помије.

Паун се шепури, мајмун буса у груди, а лав
јуначи. Једино човек не зна шта ће са собом.

На покислог певца и пиле истреса гаће.

Свака птица лети своје јату.
Најбоље се осећа у кожи свога народа.

Бескућници на све стране,
а станови пуни кућних љубимаца.

Живим као пас. Не сећам се када сам
последњи пут јео као човек.

Радим као коњ. Ни магарац ми није раван.

У науци се експериментише са животињама,
а у политици с људима.

Докони министри су љубитељи птица.
По цео дан гледају куда вране лете.

И ми коња за трку имамо, али није
у форми. Пустио је мозак на отаву.

Пси су све забринутији.
Више немају за шта да нас уједу.

Кућни љубимци су ми веома захвални.
Сместио сам родитеље у старачки дом.

Приоритет су нам прихватилишта за псе.
За бескућнике има времена.

Осећам се као бели медвед.
Постао сам заштићени сведок.

У борби за опстанак страдају животиње,
а у борби за власт људи.

Увалили су нам безброј мачака у цаку.
Време је да их окачимо мачку о реп.

Послушно јагње две мајке сиса,
а непослушно завршава на ражњу.

Рад је од мајмуна створио човека,
а нерад од човека мајмуна.

Свако је ковач своје среће.
Кује је и магарац, али му се неће.

Тресла се гора, родио се миш.
Због комарца, хајка на магарца.

Ми о вуку, вучица на врата.
Тражи Ромула и Рема.

Пас је човеков највећи пријатељ.
Лаје, а не олајава.

Ако неће самар магарцу, хоће магарац самару.

И ми коња за трку имамо.
Ни Дамјанов Зеленко му није раван.

И највеће стадо предводи ован.

Пала мува на међеда. Лупила главом о зид!

Тражила врећа закрпу, а нашла мачку у цаку.

Бик није слепац, али не прави разлику
између обичне краве и краве музаре.

Твор је мирољубив, али веома
усамљен. Нико га не мирише.

Ко се узда у се и у своје кљусе,
не пада лако с коња на магарца.

Врана врани очи не вади,
али иза леђа и те како ради.

Јасно нам је откуд ветар дува.
То и врапци на грани знају.

Зна се у ком грму лежи зец,
али се о томе не прича. И шума има уши.

Да не гледамо куда вране лете,
друге птице би нам певале.

Трут не ради ништа, а има све.
Пала му је секира у мед.

И највећа гуска зна где јој је место у јату.

Не липши магарче до зелене траве!
Да си паметнији, био би на коњу!

И за тринаесто прасе има наде.
Може да сиса весла.

Лав јури када је гладан, а зец бежи и када је сит.

Ласте се сваке јесени селе на југ.
Не занима их ни исток, ни запад.

Велики сам љубитељ птица.
То и врапци на грани знају.

Неће гром у коприве. Плаши се да га не ожаре.

И шума има уши. Као да је наше горе лист.

У сваком житу има кукоља,
а ни у једном кукољу нема жита.

Ко с ђаволом тикве сади, обрао је бостан.

Климава фотеља је склона паду.
Треба јој само измаћи столицу.

Престао сам да пуцам у празно.
Залутали меци ме стално прогоне.

Фрула је одсвирала своје. Некада прва виолина
у оркестру, сада последња рупа на свирали.

Од колевке па до гроба, најтежа је ђачка торба.

Ја на климавој фотељи, она на стакленим
ногама. Обоје на коленима.

Фотеље свуда имају предност.
Чак и у Светој столици.

Знам те пушко кад си пиштољ била!
И тада си пуцала у празно!

Ако празан фрижидер лаже,
гладан стомак не лаже.

Брак је заједница живота,
двају или више лица, свакојаких полова.

На породичном стаблу има места за све.
Чак и за оне који су пали на ниске гране.

Ах, тај луди камен! Данас камен темељац,
сутра камен спотицања.

Уђеш, изађеш и готово!
Као у савременом браку.

За склапање брака је потребно двоје,
а за развод троје. Он, она и ташта.

После жене – покоп, после мене – потоп.

Са женом сам пата карте. Ја у клин,
она у плочу, ја њој оца, она мени мајку.

Деца се рађају с факултетом. Не знају
слине да обришу, а вуку нас за нос.

Све је мање деце. Млађе даме се
баве собом, старије не могу да рађају,
а роде су престале да их доносе.

Шта све подстанари трпе,
бескућницима и није тако лоше.

Добра ташта је као мајка.
Ни маћеха јој није равна.

Да децу рађају мушкарци,
највећи противници абортуса биле би жене.

Право на сексуално опредељење
је признато, али њиме не треба
махати по улици него у кревету.

Геј параде су превазиђене.
Сексуална револуција је давно прошла.

Учеснике геј параде је тешко разумети. Раде све
радње, а никако да им дође из дупета у главу.

Брак у кризи, хара бела куга,
а они се боре да друг жени друга.

Право на сексуално опредељење имају сви.
Чак и зоофили, тврде педофили.

Колега је из мешовитог брака.
Отац му се забавља с другом са естраде,
а мајка с другарицом са геј параде.

Мудар човек полако пуни сламарицу.
Хоће мирно да спава.

На прљав веш и проститутка истреса гаће.

Из мрака се краде шрафцигерима,
а из фотеље шлеперима.

У подземљу се све плаћа.
Милост новцем, немилост животом.

Између прошлости и садашњости постоји
трајна и нераскидива веза – мито и корупција.

Самоубиство је савршен злочин.
Човек убијен, а нико не одговара.

Полицајци су уморни и слабо обезбеђени,
а криминалци упорни и добро распоређени.

И највећа проститутка би окренула лист,
али не може. Пала јој књига на једно слово.

Ко лаже, тај и краде,
а ко краде, ужива имунитет.

Царичин град је једини град
у коме нема дроге и проституције.

Корупција тешко отеже папке.
Има дугачке пипке.

Искусан криминалац је дискретан.
Све ради у рукавицама.

Ситни криминалци су на мети полиције,
а крупни под заштитом државе.

Цариник живи ко бубрег у лоју.
Сви га подмазују.

Наврнуо сам воду на своју воденицу.
Полако, али сигурно, пуни ми сламарицу.

Раде колико могу, а узимају
колико им треба. Пала им секира у буџет.

Убица се враћа на место злочина.
Плаши се да мртва уста не проговоре.

Лист по лист – салата,
мандат по мандат – палата.

Без алата, нема заната. То и проститутке знају.

Многи преко ноћи одлазе
из земље. Мучи их подземље.

Ситне крађе труну у затвору,
а велике пљачке живе на слободи.

Једном ногом с ове, другом с оне
стране закона, а уста пуна владавине права.

Тајкуни пате од несанице.
Муче их пуне сламарице.

Ситне рибе тргују белим рубљем,
а крупне белим робљем.

Поштен лопов је принуђен
да пљачка. Срамота га да краде.

Операција успела, пацијент умро,
витални органи спремни за продају.

Висока корупција нема
идентитет. Штити је имунитет.

Проституција цвета ноћу,
а корупција и дању и ноћу.

И проститутке подржавају промене,
али се противе даљем стезању каиша.

У градском превозу најбоље пролазе цепароши.
Ем се бесплатно возе, ем понешто и зараде.

Многи криминалци су на слободи.
Није им суђено да буду у затвору.

Ко се преко ноћи богати, и преко дана стрепи.

Вековима цвета најстарији занат
иако никада не промени алат.

Клели су се главом и брадом,
а узимали и шаком и капом.

Криминалци једва чекају да падне
мрак. Да и њих огреје Сунце.

Смртна казна је укинута,
а листе за одстрел и даље постоје.

Толерантан однос према корупцији
је разумљив. Наше друштво је демократско.

Криминалци имају јака леђа.
Полиција им је стално за петама.

Политичари се педеришу, старлете
спонзоришу, хомосексуалци промовишу.
Једном речју, сви се проституишу.

И сламарице пуне и мандати на броју.

Ситуација је под контролом.
На једној страни, мито и корупција,
на другој, дрога и проституција.

Прљав веш се често износи на видело, и ником
ништа. Неко га поново завлачи под тепих.

Ко добро омасти брке,
увак је спреман и да окрвави руке.

Тиха вода брег рони. Полако, али сигурно,
наврће ствари на своју воденицу.

Сит гладном не верује, али га се плаши.

Док нама крче црева,
њима се на увце пева.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

ЖИВКО КУЛИЋ

Рођен је 1954. године.

Доктор правних наука.

Афоризме пише још од студентских дана. Објављивани су му у бројним листовима и часописима и на Радио Београду.

Објавио је књиге афоризама:
„Ја сам тај“ (1987, Заједница књижевних клубова Србије),
„У кожи свога народа“ (2002, Радничка штампа, Београд).

„У канцама демократије“ (2009, 2010, Алма,
Београд).

„Афоризми : избор“ (2013, Алма),
„Незаштићени сведок“ (2013, Алма)

Живи и ради у Београду.

Живко Кулић
ПРЕКОМЕРНА УПОТРЕБА ДЕМОКРАТИЈЕ
1. издање

<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Ликовно решење корица</i>	Дејана Јовановић
<i>Коректура</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма”, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал”, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-395-4
<i>Тираж</i>	300

Београд, 2015

almabg@sezampro.rs
www.alma.co.rs

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

Кулић, Живко

Прекомерна употреба демиократије / Живко Кулић. –
1. изд. – Београд, Алма, 2015 (Београд : Скрипта интерна-
ционал). – 169 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира, /
[Алма] ; књ. 127)

Тираж 500.

ISBN 978-86-7974-395-4

COBISS.SR-ID 216019212